

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 215/2569

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลแขวงสมุทรปราการ ศาลผู้รับความเห็น นางสาว ส. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ฟ้องคดี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่เอกชนผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ยื่นฟ้องสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ที่ 1 นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ 3 ผู้ถูกฟ้องคดี ความเป็นผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้แจ้งความนำจับและประสงค์เงินสินบนนำจับกรณีผลิตภัณฑ์ทั้งสองรายการแสดงฉลากอาหารไม่ถูกต้องฝ่าฝืนกฎหมาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 โอนเงินสินบนนำจับให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ไม่ถูกต้อง จึงได้ยื่นอุทธรณ์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีหนังสือแจ้งว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีมติยืนยันว่าการจ่ายเงินสินบนนำจับเป็นไปโดยชอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การเปรียบเทียบปรับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มิได้เป็นไปตามหลักกฎหมายอาญา และไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2563 ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันจ่ายค่าเสียหายกรณีผลิตภัณฑ์ทั้งสองรายการและชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ให้การว่า การเปรียบเทียบปรับและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่เป็นละเมิด จึงไม่ต้องชดเชยค่าเสียหายและดอกเบี้ย ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลแขวงสมุทรปราการพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อพิพาทตามคำเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้ว แม้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จะเป็นหน่วยงานทางปกครอง นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามบทนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องโดยตั้งรูปเรื่องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่และเปรียบเทียบปรับโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองแจ้งความนำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 โดยประสงค์สินบนนำจับจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ตรวจสอบแล้วพบการกระทำความผิด แต่ดำเนินการเปรียบเทียบปรับไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียสิทธิในการได้รับเงินสินบนนำจับครบตามจำนวน ดังนั้น มูลความแห่งคดีจึงสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เปรียบเทียบปรับโดยไม่ชอบด้วย

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2563 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เมื่อพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในทางอาญากรณีมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ซึ่งขั้นตอนการตรวจสอบ รวบรวมพยานหลักฐาน และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด รวมทั้งการเปรียบเทียบปรับเป็นขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา กรณีจึงเป็นการฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันเป็นคดีพิพาทสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และเมื่อศาลยุติธรรมเป็นศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (1) การตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้อำนาจในการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นศาลที่มีอำนาจควบคุมตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/215/2569>